

NIEUWSbrief

HOSPICE DIGNITAS

NUMMER 10
HERFST/WINTER 2020

ONZE GAST VERTELT

Sija van Riel, een vlotte 81-jarige vrouw, zit in de huiskamer met zicht op de tuin. Ze verblijft sinds enkele weken in het hospice. Sija vindt het fijn om in de huiskamer te zijn om samen met anderen een kopje thee te drinken en te kletsen.

Sija vertelt: "Ik ben altijd een vlotte Mina geweest en was tot begin dit jaar nooit ziek. Ik had een embolie en moest naar het ziekenhuis. Daar ontdekten ze dat het ernstig was. Wat ik precies heb, vind ik niet zo interessant om te vertellen. Na mijn 2e scan was het duidelijk dat mijn gezondheid erg verslechterd was. De medicatie die ik krijg, verzacht vooral de pijn. Ik kan meer medicatie krijgen, maar dat wil ik niet. Ik wil met mijn hersens erbij blijven zo lang als dat kan. Ik verveel me hier niet en heb tijd te kort. Ik heb laatst ook zo genoten van de gitaarmuziek en zang van gastheer Cees. Iedereen is hier attent en ik vind het ook fijn dat ik me nergens voor hoeft te schamen. Ze lopen en vliegen voor me."

Liefde voor beeldende kunst

Sija is opgegroeid in de oude haven van Hoorn. Over haar jeugd vertelt ze prachtige verhalen. "Ik mocht vaak met de vissersboten

mee om te helpen met de paling en spiering visserij. En dat terwijl ik niet kon zwemmen. In de haven waren vaak kunstenaars aan het werk. Ik keek er graag naar. Zo is mijn liefde voor de beeldende kunst ontstaan. Ik heb privé een aantal schilderlessen gehad en heb me verder ontwikkeld in allerlei technieken, zoals mozaïeken en boetseren. Zelfs 's nachts werkte ik op zolder aan een kunstwerk op de strijkplank."

"We zijn weer lief voor mekaar"

In het stadhuis van Hoorn hangt een mozaïek van Sija. Het wapen van Hoorn: 'De Eenhoorn', dat is gemaakt ter ere van het 650-jarig bestaan van de stad. "Met mijn kunstwerken ben ik best bekend geworden. Ze hebben over de hele wereld in de galeries

gehangen. Van Colombia tot Japan. Het heeft me veel gebracht en ik heb alles gedaan wat mijn hart begeert. Op straat werd ik steeds vaker aangehouden. Het was een druk bestaan. 4 jaar geleden had ik er van de ene op de andere dag totaal geen zin meer in en ben gestopt."

Veilig en niet bang

"De coronabesmetting in het hospice, vond ik vooral erg voor de medewerkers. Mijn man Martin, zoon Marco en dochter Carla konden nog op bezoek komen. Wat minder bezoek vond ik niet erg, want het vermoeit me ook. Het eet mijn energie op. Ik voelde me veilig en was niet bang om het coronavirus te krijgen. Ik ga tenslotte ergens aan dood. Het verbaast me eigenlijk dat ik er nog ben. God heeft nog wat met me, denk ik dan."

Sija en Martin zijn 63 jaar getrouwd. "Halverwege dit jaar werd het thuis onhoudbaar. Mijn gezondheid ging achteruit en de mantelzorg voor mij werd zwaarder. We mopperden veel op elkaar. Mijn huisarts adviseerde me om naar het hospice te gaan. In het begin waren mijn man en ik emotioneel en vonden het vreselijk om niet meer samen te zijn. Nu is alles voor ons beide goed geregeld. We maken ons geen zorgen meer. Als we samen zijn, zijn we weer lief voor mekaar."

Sija van Riel

**HOSPICE
DIGNITAS**
waar je jezelf mag zijn

VRIJDAG IS BLOEMENDAG

Fleurig gekleed komt Marga wekelijks naar het hospice. Ze heeft allerlei verse bloemen bij zich. Marga is vanaf het begin vrijwilliger bij Dignitas. Bloemkwekerij Smit uit Wogmeer schenkt al jarenlang verse bloemen. Een lokale ondernemer schenkt elke week een boeket.

Marga vertelt: "Ik weet nooit welke bloemen ik krijg, dat hangt van het seizoen af. Voor elke gast maak ik een mooi boeket om zo wat kleur te brengen. Als ik het breng, ontstaat er vaak een gesprek. We praten dan niet over ziek en zeer, maar over bloemen. Een gast vertelde me dat chrysanten hem fijne jeugdherinneringen gaven. Als kleine jongen had hij een stukje grond van zijn vader, die tuinder was, gehad. Daarop stekte hij chrysanten die hij voor een zakcentje verkocht. Bij het maken van een boeket houd ik altijd rekening met de gast. Voor een mevrouw die slecht zag, heb ik felle kleuren gebruikt, die zag ze nog wel. Oude boeketten gooi ik niet zomaar weg. Soms zijn die door een geliefde gegeven en de gast is daaraan gehecht geraakt. Ik probeer zo'n boeket dan te herschikken en langer goed te houden. Als gasten mij zien, zeggen ze weleens: "Het is weer vrijdag, Marga is er!" Het geeft ze herkenning en ik kom graag."

Marga Meyer Koersen - INTERIEUR VRIJWILLIGER

KWALITEIT GETOETS

Het keurmerk PREZO hospicezorg is een belangrijk en prestatiegericht kwaliteitssysteem voor hospices die 24 uur per dag continue zorg door verpleegkundigen, verzorgenden en vrijwilligers geven. In februari 2019 heeft Dignitas dit keurmerk met mooie cijfers behaald. De auditoren waardeerden toen onze eerlijkheid en openheid tijdens de audit. Zij vonden dat "ziel en zakelijkheid" onze organisatie kenmerkte. Ook zijn er aandachtspunten vastgesteld, die voor de eindaudit, 1,5 jaar later, verbeterd moesten zijn.

Op 21 oktober 2020 vond de eindaudit plaats. De auditor, Ria Ballering, beoordeelde of wij nog voldoen aan het wegingskader van PREZO Hospicezorg. En dat doen we! Tijdens deze audit stonden 4 pijlers centraal, namelijk; autonomie, individueel zorgplan, informatie/communicatie en patiëntveiligheid. Hierover is met een gast, diverse medewerkers en vrijwilligers gesproken. Documenten en bewijzen die hun verhaal bevestigen werden opgevraagd. Met ons verbeterplan hebben we goed laten zien dat we de aandachtspunten goed verbeterd hebben. We zijn blij met het resultaat en trots dat we het keurmerk behouden.

Ingrid Heidema - DIRECTEUR

COÖRDINATOR HOSPICEZORG

De laatste jaren bemerken wij dat de behoefte aan gespecialiseerde palliatieve terminale zorg (PTZ) groeit. Wij krijgen steeds meer aanvragen van gasten om opgenomen te worden en steeds vaker wordt advies van onze verpleegkundigen op prijs gesteld. Met de functie van coördinator hospicezorg voorzien wij in deze behoefte.

Armel Klitsie en Ingeborg Immen zijn sinds 2020 onze coördinatoren hospicezorg. Beiden hebben jarenlange ervaring en kennis als verpleegkundige in hospicezorg. Zij hebben een post HBO opleiding gevolgd, waarbij zij zich hebben gespecialiseerd in het indiceren, uitvoeren en coördineren van

palliatieve terminale zorg. In elk gesprek met de patiënt en naaste bespreken zij de wens van hem of haar in de laatste fase van het leven. In overleg met de patiënt en de verwijzer zoals huisarts, medisch specialist en/of wijkverpleging, komen zij hiervoor thuis of in het ziekenhuis langs. Zij kunnen

de juiste zorg indiceren en adviseren. Mocht 24 uren palliatieve terminale zorg nodig zijn dan regelen zij alles om een opname in ons hospice mogelijk te maken. Armel of Ingeborg zijn bereikbaar via 0229 28 20 74.